

Klage-sång då den edle och myckit dygdesamme matronan, hust. Catharina Eric...

1 Ic 1697 Erichsdotter, Catharina

National Library
of Sweden

Klage-Sång

811

164

Den Edle och mycket Dygdesamme Matronan,

Hust. CATHARINA

Rich: Dotter /

Den Höghwärdige och Höglärde Herrens /

Mag. SIMON LÆBO /

Metaph. och Log. Ord. Professörens wid Konunglig Aca-
demien i ABO / samt Kyrckio-Herdes
i Diftis Församlingar /

Fordom Högdölskade Huns-Abra:

Med anständig Begravnings Process. i Abo Dom-Kyrckia

den 23 Septembris Anno 1697. nedsattes. Der at
afbjuda Jesu Christi Majesteteligatilkommelse.

Til skyldig tjenst enfalligt sammanfogad.

11

12

Under then Melodie:
Ach hiertans Wee/ etc.

1.
Ach Död så snöd/ och bitter
Död/
Tu mig har bracht i wända/
Med omild och grymma hand
För i Grafwen tränga/

2.
Min bästa wän/ glädde och möhn/
Then iag än önskat lefwa/
Med henne tu/ ei länger nu
På Jord mände töfwa.

3.
En arnmer gäst tu worden äst/
Som mig nu häffigt särat/
Iag klaga män öfwer den gång/
Och fölla heera tårar.

4.
En sänner stor/ i hiertas groor/
Af sorg iag wist försächtar/
Ty tu lust i forge puss/
Det iag ei mente/ förändrar.

5.
Nu har iag mist/ then mig förwit/
Sitt had' som Abram Sara/
I all Död ia liff och Död/
Och i allsköns sähra.

6.
I Sorg iag gåår/ ligger och ståår/
Ingen tröst hoos mig kånner/
I hiertan min sig smärz och pijn
Ädeles hårde irränger.

7.
Hwad we och qwal/ hwad forgetal/
Iag nu frambara mände/
Ty glädien min och Solen fin
Är nu nedergången.

8.
I ångstan iag qwijder i dag/
Then iag ei undsty mächtar/
Ty suck/ qwid gör mig oblid/
Som mig med mache träffar.

9.
Min glädies änd/ Herr' trösten sänd/
Är mig i dag ankommen.
Låt mig så/ ei ånslig gå/
Ändra denna sorgen.

10.
Så Barnen små kring bären stå/
Nu bittera tårar fölla.
Ty deras Wohe/ som stod i flor/
Förs i grafwen falla.

Tröst

11.
The sãmra sig råre bitterlig/
At wee them s̄wertommie/
I åhr ung/ och år them tung
At the eröst ei nummie.

12.
Eröst of O GUD effter ein bud/
Ty s̄ria inee batar/
Wi så mist theu wi nu mist
Med wänner alla s̄ata.

EPI T H A P H I U M,

Divida clauerunt sub marmore noxia
fata
Matronam celebrem quondam, quæ
chara marito.

Quam pietas, morumq; lepos, virtusq; bearunt,

Quæq; dedit pueros, formosas partu puellas

Felici; cuncta & seruavit foedera Sancta,

Hanc nos exanimem, quamvis cœlestibus ulnis,

Assumptam, tristes comitamur funere claro.

Qui tumulum transis semper meditare viator,

Quod tandem debes pariter tuo claudere fata.

AND, SIDBERGIUS
Aboënsis.

Pro-

Profopoeja Defunctæ.

Så hwälfwes ännig om/ hwad hällt af Jordan
biffelt/
Til stofft igen och muil/ det öfrigt Himlen for
Ei båtar Klagesång/ mit måd iag hunnit bar
Så wijda Himlen nådt/ det himmelsk mig war gifwit.

Hwi Iu fördenstul Grät med sorg betagne hie/ son
Ebr sinnen qwälia där/ I som än lefwen qwac/
Enär, nun Affärd säll/ det ewigt efterfar/
Hwar den oändligt wäl äthnuler urhan smärta.

Ref säll min Wata from/ haf tack för tusend nöje/
Wig och de små ebrtedt/ in til min Dödegaf/
At de ianwäl sin wärd do lista wandra af
Tilse med allo flut/ så heppes Ewig Eboe.

JOH. Löneqvist.

